

A nagykanizsai Zsigmondy-Winkler Műszaki Középiskola fizika munkaközössége és a KöMaL idén is megrendezte hagyományos nyári táborát. A korábbi évek gyakorlatának megfelelően a KöMaL (akkor még lezáratlan) fizika pontversenyének „éllovasai”, kb. ötven (9., 10. és 11. osztályos) tanuló kapott meghívót a rendezvényre. Közülük mintegy harmincan éltek is a lehetőséggel, és július elején együtt töltötték egy nagyon jó hangulatú hetet a Zala megyei Pacsa Sportkollégiumában. A (fizika) olimpiai csapat idén nem „edzhetett” a fiatalabbakkal együtt, mint ahogy azt előző évben tették, mert a két esemény időben egybeesett.

A résztvevők – akik között érdekes módon egyetlen budapesti diák sem volt – 3-4 fős csapatokban kötetlen időbeosztással „dolgoztak”. A különböző korú és különböző városokból érkezett csapattagok akár közösen, akár pedig külön-külön láthattak neki a napi 5 (kb. kétszerennyiből kiválasztható) elméleti és 1 mérési feladatnak, melyek megoldását legkésőbb a vacsora után, de még az esti előadás előtt adhatták be. Színesítette a tábort az a három német diák, akiket Boschán Péter, a Münsteri Egyetem asztrofizika professzora hozott el az ottani középiskolás szakkörrel. Nyelvi nehézségek nem nehezítették a vendégek munkáját (a feladatokat német fordításban kapták kézhez, s a megoldást is írhatták az anyanyelvükön), a magyar csapattársak pedig egész nap élvezhették az alkalmi nyelvyakorlást.

A program része volt egy félnapos kirándulás (kánikulai melegben, tűző napon), melyen gyaloglás közben egy becslési feladatot is kaptak a csapatok. Segédeszközök (táblázatok, kézikönyvek) nélkül azt kellett megtippelniük, hogy mennyi idő alatt forralna fel 1 kg vizet 1 kg „napanyag”. (Korábban a budapesti Móricz Gimnázium tükrös távcsövével napfoltokat figyeltünk meg, az előző esti előadás pedig a Napról, annak fizikai folyamatairól szólt. A Nap még a kirándulás után is sokáig beszédtema maradt, mert az egyik diák – szerencsére enyhe – napszúrást kapott.)

A feladatok közül a legnagyobb sikert a „konstrukciós verseny” aratta. Ennek során olyan „repülő alkalmatosságokat” kellett készíteni, melyek a lehető leghosszabb ideig képesek a levegőben maradni, ha (a) a földről, (b) a kollégium 2. emeleti ablakából indítjuk azokat. Nagyon sokféle, szellemesebbnél szellemesebb megoldást láthatott a zsűri: formatervezett repülőgépet, tollpihét, szifonpatronból készített rakétát, melyet egy vastag vascsőből készített „gránátvetőből” indítottak. A nyertes csapat egy szétszerelt zseblep és (vasárnap) a helyi gyógyszerárban vásárolt sósav segítségével hidrogént fejlesztett, ezzel fújta fel egy lufit.

A tábor főszervezője Bődéné Németh Margit tanárnő volt. A szakmai munkát Részeg Anna, Varga István és Gnädig Péter irányította, munkájukat a tavalyi nemzetközi diákolimpia ezüstérmese, a sokszoros pacsai táborozó Péterfalvi Csaba, az ELTE geofizikus hallgatója segítette. Sok hasznos mérőeszközt és fizika kézikönyvet kaptunk kölcsön a pacsai Általános Iskolából, Kovácsné Lugosi Mária tanárnőtől, azt pedig, hogy a részvételi díj a tényleges költségnél lényegesen alacsonyabb volt, számos nagykanizsai cég anyagi támogatása tette lehetővé.

Reméljük, hogy ezt a hasznos, mindenki számára tanulságos (és a nemzetközi fizikai diákolimpiára való korai felkészülésnek is felfogható) tábort a jövőben is sikerül megrendezni.

(G. P.)